

Írta:

2011. augusztus 28. vasárnap, 18:33

A bábművészet a hazai színjátszás „kellően” kis szelete. Ezért hát szinte mindenki ismeri a porondon lévőket. Ami előny, mert Sramó Gábor, a pécsi Bóbita Bábszínház direktora tudta, kit szerződtet Papp Melinda személyében.

A Bóbita évadnyitó ülésén Sramó direktor úr jelentette be, hogy mostantól Pécsen lehet majd látni, hallani Papp Melindát. Amikor a hangszórókból elhangzott a megszólított neve, egy fiatal, mosolygós hölgy állt fel, aztán kedvesen integetett az egybegyűlteknek. Ennél persze azért jelentősebb alakításokat is várhatnak majd tőle a bábjátszás szerelmesei.

– Tizenöt évet töltöttem Debrecenben, a Vojtina Bábszínház társulatánál – árulta el Papp Melinda, aki az ottani egyetemen magyar-német szakon szerezte meg első diplomáját –. Szerencsére számos bábtechnikát kipróbálhattam az évadok során. Ez számomra mindenképpen szakmai kihívás volt, a sokoldalúságot ugyanis komoly erénynek tartom!

Az élet tehetséges rendező. Ugyanis Melindát épp az a gondolat foglalkoztatta egy ideje, hogy változtatnia kellene addigi életén, amikor felkérték, ugyan jönne a baranyai megyeszékhelyre. Itt akkor szükség lett egy kreatív, ambíciókkal teli művésznőre Schneider Jankó művészeti vezető Debrecenbe költözése után. Melinda alapos átgondolás után el is fogadta a felkérést. Az új művészeti vezetőnő egy kedves rendező kollégájától kölcsönözte a „segítő véletlen” kifejezést erre a helyzetre.

Írta:

2011. augusztus 28. vasárnap, 18:33

A bábok pedig hamarosan életre kelnek Papp Melinda kezében

– Természetesen tudtam, hová jövök – vallotta be nevetve a bóbitások képzett szakembere, aki a Színház- és Filmművészeti Egyetem színházelmélet-drámapedagógia szakát is elvégezte. Mert nem csupán a gyakorlatban szerette volna tenni a dolgát, hanem az elmélet sem állt tőle távol. – A Bóbita Bábszínház hagyományai jelentősek, hiszen hamarosan a társulat megalakításának ötvenedik, hivatásossá válásának harmincadik évfordulóját ünnepelhetjük. Magát az épületet gyönyörűen felújították és átalakították, vagyis minden adott ahhoz, hogy méltó tartalommal tölthessük meg a teret.

Azért a múlt még visszaköszön Melinda életében. Szinte naponta hívják korábbi kollégái, mert sok-sok dolgot tud az ottani viszonyokról. Különösen a raktárban „bujkáló” bábok holléte felől szokták kérdezni. Mostani munkahelyén viszont még nincsen mindennel tisztában, de ami a lényeg, azt viszont frappánsan, gyorsan foglalta össze: „Sebaj, gyorsan tanulok!”

Remélhetőleg a nézők éppen ugyanolyan függén szeretik meg a társulat „fontos arcát”, ahogyan ő maga igyekszik beilleszkedni a pécsi teátrum életébe. Akkor pedig a siker sem maradhat el!